Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31638
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

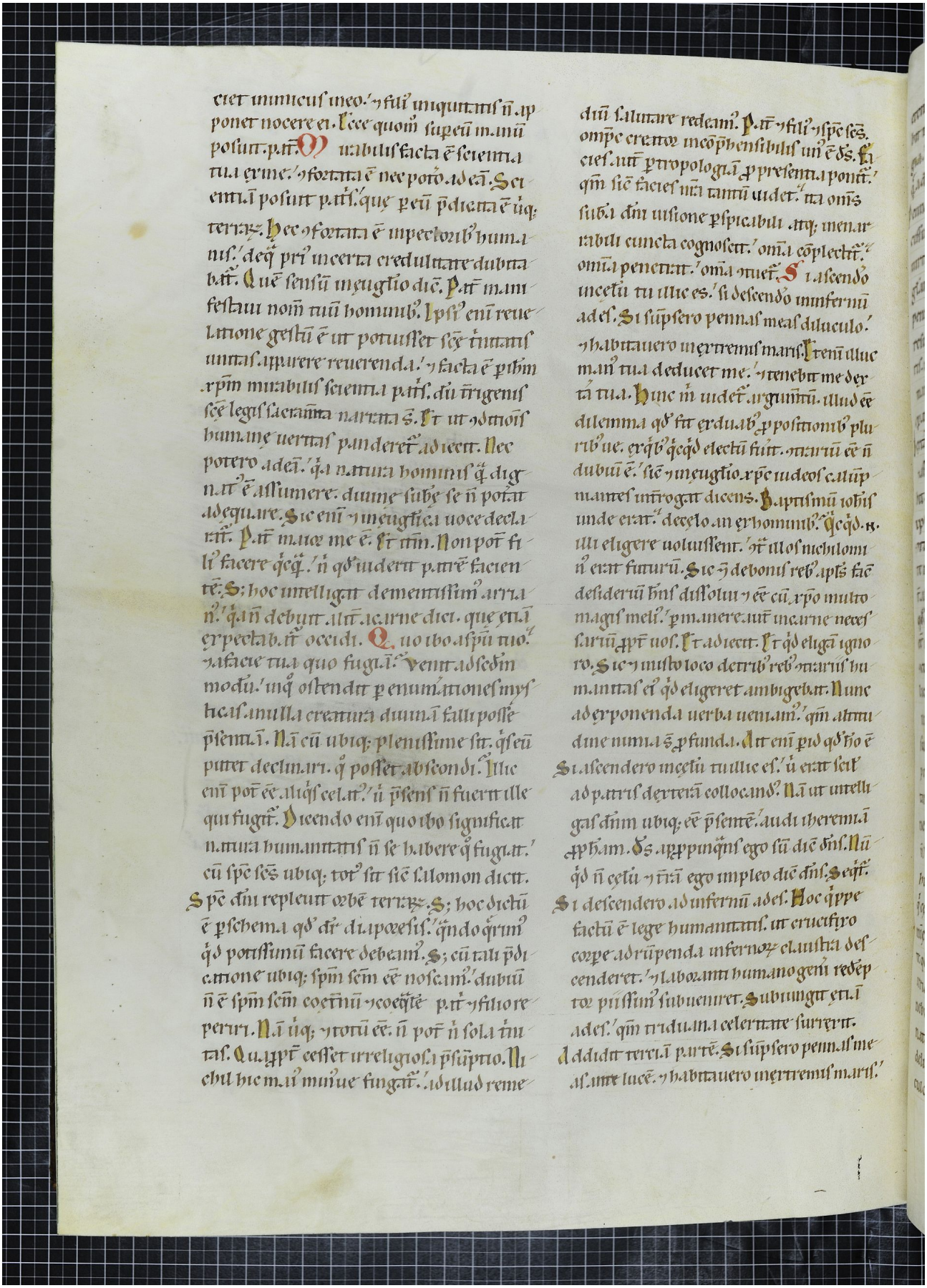

ciet inimicus meo. ⁊ filij iniquitatis non apponet nocere ei. Ecce quomodo supercelestium manum posuit patris. O mirabilis facta est scientia tua ex me. ⁊ fortitudo est nec potero ad eam. Scientia enim posuit patris. quae per eum praedicata est usque terras. Haec ⁊ fortitudo est in pectoribus humanis. deque prius incerta credulitate dubitabitur. Quae sensum meum gloria dicit. Pater manifestauit nomen tuum hominibus. Ipse enim reuelatione gestum est ut potuisset sacra trinitatis unitas apparere reuerenda. ⁊ facta est primum rpm mirabilis scientia patris. dum virginis sacre legis sacramenta narrata sunt. Et ut ⁊ domos humanae uentas pandereturadiecit. Nec potero ad eam. quia natura hominis quae dignatur esse assumere. diuinae subesse se non potest adequare. Sic enim ⁊ meugliga uoce declaratur. Pater maior me est. Et mox. Non potest filius facere quicquam. nisi quod uiderit patrem facientem. Sic hoc intelligatur dementissimum arrianum. quia non debuit altare iarne dicit. quae enim expectabitur occidi. Quo ibo a spiritu tuo. ⁊ a facie tua quo fugiam. Venit ad sedem modum. unde ostendit per enumerationes mysticas. nulla creatura diuinam fallere posse presentiam. Nam cum ubique plenissime sit. quasi eum putet declinari. quasi posset abscondi. Illic enim potest esse aliquis celatus. nisi presens non fuerit ille qui fugitur. Dicendo enim quo ibo significatur natura humanitatis non se habere quasi fugiatur. cum spes sees ubique tota sit sicut salomon dicit. Spes domini repleuit orbem terrarum. Sic hoc dictum est psalmista quod dicit diuipoeesis. quando quisque quod potissimum facere debeamus. Sic cum tali predicatione ubique spiritum sancti esse noscimus. dubium non est spiritum sanctum coeternum ⁊ coaequalem patri ⁊ filiorum esse. Nam ubique ⁊ totum est. non potest nisi sola trinitas. Quae apparet cesset irreligiosa presumptio. Nichil hic magis mirum fingatur. ad illud remedium salutare redeamus. Pater ⁊ filius ⁊ spiritus sancti omnipotentia creatores incomprehensibilis unus est deus. Et quamquam sicut facies mea tamquam uidetur. tamen omnis subsistentia diuinae uisione perspicabilis atque mentis arcanis cuncta cognoscitur. omnia complectitur. omnia penetratur. omnia oriuntur. Si ascendo in celum tu illic es. si descendo in infernum adest. Si sumpsero pennas meas diluculo. ⁊ habitauero in extremis maris. Etenim illuc manus tua deducet me. ⁊ tenebit me dextera tua. Hunc in uidetur argumentum. Illud est dilemma quod fit ex duabus propositionibus pluribus ue. ex quibus quicquid electum fuerit. necessarium est non dubium est. sicut ⁊ meugliga expositione iudeos saluum nunquam interrogat dicens. Baptismum iohannis unde erat. de celo an ex hominibus. Quicquid. si illi eligere uoluissent. et illos nichilominus erat futurum. Sic ⁊ de bonis rebus apostolis facit desiderium bonis dissolui ⁊ esse cum xpo multo magis melius. propinquare autem incarne necessarium quam uos. Et adiecit. Et quid eligam ignoro. Sic ⁊ multo loco de tribus rebus mariis humanitatis et quid eligeret ambigebat. Nunc adponenda uerba uenium. quam altitudine numeris profundis. Aut enim quid quod ego esse Si ascendero in celum tu illic es. ubi erat scilicet ad patris dexteram collocandus. Nam ut intelligas dominum ubique esse presentem. audi ieremiam prophetam. Dominus appunctus ego sum dicit dominus. Nunquid in celum ⁊ terram ego impleo dicit dominus. Sequitur. Si descendero ad infernum adest. Hoc quippe factum est lege humanitatis. ut crucifixo corpore adrupendam inferno exclusta descenderet. ⁊ laboratum humano generi redemptor pusillum subueniret. Subiungit enim adest. quam triduanam celeritate surrexit. addidit tertiam partem. Si sumpsero pennas meas mane lucem. ⁊ habitauero in extremis maris.